

Sygn. akt II CSK 337/15

POSTANOWIENIE

Dnia 17 grudnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Myszka

w sprawie z wniosku D. S. i M. S.
przy uczestnictwie P. Spółki Akcyjnej w P.
o ustanowienie służebności przesyłu,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 17 grudnia 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawców
od postanowienia Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim
z dnia 2 lutego 2015 r., sygn. akt V Ca 588/14,

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2. zasądza od wnioskodawców na rzecz uczestniczki postępowania kwotę 120 zł (sto dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli:

1. w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne,
2. istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów,
3. zachodzi nieważność postępowania lub
4. skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Przytoczony przepis pozwala Sądowi Najwyższemu na wstępną, merytoryczną ocenę wniesionej skargi kasacyjnej i zbadanie, czy za jej rozpoznaniem przemawia interes społeczny, skarga kasacyjna bowiem jest środkiem prawnym funkcjonującym przede wszystkim w interesie publicznym, który z kolei przemawia za skoncentrowaniem się Sądu Najwyższego na sprawach najpoważniejszych i precedensowych.

Wnioskodawcy złożyli skargę kasacyjną od postanowienia Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 2 lutego 2015 r., którym Sąd Okręgowy – na skutek apelacji uczestniczki postępowania od postanowienia Sądu Rejonowego w Międzyrzeczu z dnia 1 września 2014 r. – zmienił zaskarżone postanowienie i oddalił wniosek o ustanowienie służebności przesyłu. Powołując się na naruszenie przepisów art. 305¹ w związku z art. 292 k.c., wniesli o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Uzasadniając wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący powołali się na przesłankę określoną w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Twierdzili, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne sprowadzające się do rozstrzygnięcia kwestii:

- „Od jakiej daty może rozpocząć bieg termin zasiedzenia służebności gruntowej odpowiadającej treści służebności przesyłu w świetle faktu, iż konstrukcja służebności gruntowej odpowiadającej treści służebności przesyłu powstała na podstawie 3 orzeczeń Sadu Najwyższego:

1. uchwały Sądu Najwyższego w składzie 3 sędziów z dnia 7 – 10 – 2008 wydanej w sprawie sygn. akt III CZP 89/08
2. orzeczenia z dnia 30 – 08 – 1991 r. III CZP 73/91
3. orzeczenia z dnia 17 – 01 – 2003 III CZP 79/02 ?

- Czy przed wprowadzeniem do systemu prawnego, na podstawie 3 orzeczeń Sądu Najwyższego:

1. uchwały Sądu Najwyższego w składzie 3 sędziów z dnia 7 – 10 – 2008 wydanej w sprawie sygn. akt III CZP 89/08
2. orzeczenia Sądu Najwyższego z dnia 30 – 08 – 1991r. III CZP 73/91
3. orzeczenia Sądu Najwyższego z dnia 17 – 01 – 2003 r. III CZP 79/02 ?

normy prawnej statuującej powstanie nowych ograniczonych praw rzeczowych tj. służebności gruntowej odpowiadającej służebności przesyłu w zakresie drogi dojazdowej do słupa energetycznego tj. przed dniem 30 – 08 – 1991 r. oraz służebności gruntowej odpowiadającej treści służebności przesyłu w zakresie rzutu przewodów linii energetycznej tj. przed dniem 17 – 01 – 2003 r. dopuszczalne było rozpoczęcie biegu terminu zasiedzenia ogólnie rozumianego prawa służebności gruntowej odpowiadającej treści służebności przesyłu ?”

Analiza wywodów zawartych w uzasadnieniu skargi kasacyjnej prowadzi do wniosku, że skarżący nie przytoczyli argumentów, świadczących o występowaniu w niniejszej sprawie przesłanki uzasadniającej przyjęcie skargi do rozpoznania, o której mowa w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. W powołanym przepisie chodzi o zagadnienie prawne obejmujące poważną wątpliwość prawną, nierozwiązane dotąd w orzecznictwie sądowym, którego wyjaśnienie jest potrzebne do rozstrzygnięcia sprawy. Skarżący wnosząc o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania ze względu na występujące w sprawie istotne zagadnienie prawne powinien sformułować to zagadnienie, wskazać na wyłaniające się poważne wątpliwości interpretacyjne, przytoczyć argumenty prowadzące do rozbieżnych ocen i wykazać, że wyjaśnienie przedstawionego zagadnienia będzie miało znaczenie zarówno dla praktyki sądowej, jak i dla rozstrzygnięcia skargi kasacyjnej.

Skarżący nie zadośćuczynili tym wymaganiom. Ograniczyli się do zaprezentowania własnej interpretacji przepisów regulujących problematykę służebności, odmiennej od utrwalonej linii orzeczniczej Sądu Najwyższego (zob. uchwałę składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 9 sierpnia 2011 r.,

III CZP 10/11, OSNC 2011, nr 12, poz. 129, uchwały Sądu Najwyższego z dnia 17 stycznia 2003 r., III CZP 79/02, OSNC 2003, nr 11, poz. 142, z dnia 7 października 2008 r., III CZP 89/08, Biuletyn SN 2008, nr 10, s. 8, z dnia 22 maja 2013 r., III CZP 18/13, OSNC 2013, nr 12, poz. 139 i z dnia 27 czerwca 2013 r., II CZP 31/13, OSNC 2014, nr 2, poz. 11, wyroki Sądu Najwyższego z dnia 19 maja 2004 r., III CK 496/02, nie publ., z dnia 11 marca 2005 r., II CK 489/04, Izba Cywilna 2006, nr 5, s. 49, z dnia 31 maja 2006 r., IV CSK 149/05, nie publ., z dnia 12 grudnia 2008 r. II CSK 389/08, nie publ. i z dnia 25 kwietnia 2014 r., II CSK 433/13, nie publ. oraz postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 8 września 2006 r., II CSK 112/06, Monitor Prawniczy 2006, nr 19, s. 1016, z dnia 4 października 2006 r., II CSK 119/06, Monitor Prawniczy 2006, nr 21, s. 1128, z dnia 6 lipca 2011 r., I CSK 157/11, OSNC-ZD 2012, nr B, poz. 45, z dnia 18 kwietnia 2012 r., V CSK 190/11, nie publ., z dnia 26 lipca 2012 r., II CSK 752/11, Glosa 2013, nr 1, s. 58 i z dnia 27 listopada 2013 r., V CSK 525/12, nie publ.). Wywody skarżących nie przekonują o potrzebie zajęcia po raz kolejny stanowiska w odnośnej kwestii przez Sąd Najwyższy.

Konkludując trzeba stwierdzić, że w sprawie nie zachodzi wskazana przez skarżących przesłanka określona w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. ani brana pod rozwagę z urzędu nieważność postępowania.

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i orzekł o kosztach postępowania kasacyjnego zgodnie z art. 520 § 2 w związku z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. oraz § 7 pkt 3 i § 12 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (jedn. tekst: Dz.U. z 2013 r., poz. 490 ze zm.).